

Nr 38.

Ankom till riksdagens kansli den 16 april 1920 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om årligt understöd åt förre bromsaren vid statens järnvägar A. Hansson.

I en inom andra kammaren av herr *Lovén* väckt, till bankoutskottet hänvisad motion, nr 44, hemställes, »att f. d. bromsaren vid statens järnvägar *Arvid Hansson*, boende i Malmö, från och med ingången av 1920, må under sin återstående livstid uppbära ett årligt understöd av åttahundra (800) kronor att utgå ur trafikmedel».

Motionären har till stöd för sitt yrkande anfört följande:

»Under arbete med godslossning från järnvägståg vid Örtofta station den 15 juni 1892 skadades bromsaren vid statens järnvägar *Arvid Hansson*. Olyckan tillgick på så sätt, att *Hansson* skulle från en järnvägsvagn med en kärra transportera en låda maskingods vägande 200 kilogram över i en annan vagn. Landgången brast och *Hansson* föll ned och fick lådan över sig, varvid han erhöll skador i högra armen och bröstet. Landgången var bristfällig, när olyckan inträffade.

Sedan *Hansson*, efter en längre tids vård i hemmet, tillfrisknat, försörjde han sig med smärre göromål vid järnvägen, men efter några få år blev *Hansson* fullständigt urståndsatt att bidraga till sin försörjning.

Från och med 1905 tillerkändes *Hansson* på ansökan en gratifikation att utgå av trafikmedel, första året stor 150 kronor, vilken sedermera höjts, så att den för 1919 utgått med 375 kronor.

Hansson anställdes som extra bromsare vid S. J. den 22 februari 1884 och hade således, när han blev urståndsatt att sig själv försörja, varit anställd vid S. J. i 21 år. Plikttroget har han fullgjort sitt arbete och ingen anmärkning har han låtit komma sig till last.

Hansson, som är född den 13 april 1843, är nu 76 år gammal och har inga tillgångar för sitt uppehälle utöver den lilla gratifikation som han hittills uppburit

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 8 saml. 29 häft. (Nr 38—39.) 1

från S. J. Några små besparingar, som han haft och som 1917 uppgingo till 500 kronor, äro nu slut och ingenting annat än fattigvården återstår, om inte riksdagen träder hjälpande emellan.»

I fråga om de vid motionen fogade intygen får utskottet hänvisa till motionen.

Till utskottet har överlämnats ett av trafikinspektören i statens järnvägars 7:e trafiksektion utfärdat intyg av innehåll, att Hansson tjänstgjort såsom tillfällig bromsare i Malmö under tiden 1 mars 1884—28 februari 1905.

Utskottet.

Av tillgängliga handlingar framgår, att Hansson under tjänstgöring vid Örtofta järnvägsstation den 15 juni 1892 utan eget förvållande råkat ut för olyckan att få en maskinlåda över sig, varvid han åsamkats, förutom en del skador å bröstet, brott å högra armbågsleden, till följd varav underarmen kommit att stå i halv böjställning utan förmåga att kunna fullständigt böjas samt styrkan i armen väsentligt nedsatts.

Genom beslut, upprepade under ett flertal år, senast 1913 tillerkändes Hansson av Kungl. Maj:t en gratifikation å 150 kronor att utgå av trafikmedel. Ehuru Hansson med hänsyn till tiden för berörda skadas inträffande icke var lagligen berättigad till skadestånd men skadan i allt fall medfört väsentlig inskränkning i hans arbetsförmåga och han vidare vore i stort behov av understöd, ansåg järnvägsstyrelsen, i anledning av framställning om förhöjd gratifikation, det vara med billighet överensstämmande, att Hansson ånyo tillerkändes understöd av statsmedel och att detta understöd höjdes med 75 kronor. På grund härav tillerkände Kungl. Maj:t genom beslut år 1914 Hansson en gratifikation å 225 kronor att fortfarande utgå av trafikmedel. Denna gratifikation har sedermera förnyats för vart och ett av åren 1915—1917. För vardera av åren 1918 och 1919 har den utgått med till 375 kronor förhöjt belopp.

Med hänsyn till vad i ärendet förekommit, anser utskottet billigt, att Hansson, som nu uppnått en ålder av 76 år och lär vara i stort behov av understöd, för framtiden beredes något understöd av allmänna medel och torde detsamma skäligen böra bestämmas till 350 kronor. Å detta belopp kommer enligt gällande bestämmelser att utgå dyrtidstillägg. Understödet torde böra anvisas att utgå av trafikmedel från och med den 1 januari 1920.

Utskottet hemställer,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion, må medgiva, att till förre bromsaren vid statens järnvägar Arvid Hansson i Malmö må från och med den 1 januari 1920 under hans återstående livstid av trafikmedel utgå ett årligt understöd av trehundrafemtio kronor.

Stockholm den 16 april 1920.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Gustafsson, Wickman, Juhlin, Lindley, Öhngren, Johansson* i Friggeråker, *Enhörning* och *Malmberg* samt
av andra kammaren: herrar *Kristensson, Gustafsson* i Örebro, *Jonsson* i Gumboda, *Sommelius, Edbom, Borggren, Lovén* och *Sandberg*.
